

Rådgivningsansvar

– särskilt avseende finansiell rådgivning och investeringsrådgivning

Fredric Korling

Akademisk avhandling för avläggande av juris doktorsexamen i civilrätt vid Stockholms universitet som offentlig kommer att försvaras fredagen den 12 mars 2010 kl. 10.00 i De Geer-salen, Geovetenskapens hus, Svante Arrhenius väg 14.

Abstract

Adviser's liability - particularly with respect to providing financial and investment advice

Föremålet för avhandlingen är det civilrättsliga rådgivningsansvaret, särskilt vid finansrådgivning (inbegripet finansiell rådgivning och investeringsrådgivning). I avhandlingen analyseras ett antal faktorer som haft inflytande på utvecklingen inom den samhälleliga och regulatoriska miljö där rådgivning sker, primärt finansrådgivning. Såväl lagregleringen som självregleringen på den finansiella marknaden är omfattande. Trots den betydande regleringen saknas det en övergripande definition av rådgivning. Hur rådgivning skiljer sig från information, marknadsföring och försäljning studeras närmare. Rådgivningsbegreppets innebörd och funktion inom straff-, offentlig-respektive civilrätten utreds. Professionsansvarets kontraktsrättsliga aspekter analyseras.

Regleringen av den finansiella marknaden har bl.a. till syfte att stärka investerarskyddet. Informationsförpliktelser införs för att säkerställa att investerare får korrekt och tillräcklig information och att de särskilt uppmärksammas på de eventuella osäkerheter som föreligger i rådgivarens prognoser och risker med de handlingsalternativ som rekommenderas. Många investerare har emellertid svårigheter att hantera och förstå finansiell information. Dessutom agerar många investerare irrationellt.

Kritik framförs mot att regleringen i alltför hög utsträckning utgår från att investerare agerar rationellt, när mycket forskning tyder på motsatsen. Förarbetena till rådgivningslagen och värdepappersmarknadslagen är i några betydelsefulla avseenden inte heller tillräckligt tydliga, t.ex. beträffande gränsdragningen mellan rådgivning, marknadsföring och försäljning. Den valda lagstiftningstekniken med parallella lagar, med delvis exklusiv tillämplighet, ger också upphov till onödiga gränsdragningsproblem. Lagstiftningens effektivitet skulle främjas av att rådgivningsdefinitionerna konkretiserades betydligt, för att därigenom underlätta för såväl investerare och rådgivare som tillsynsmyndigheter. Dagens situation är otillfredsställande, inte minst med hänsyn till kraven på förutsebarhet och rättssäkerhet.

Keywords: *advice, advisor, financial advice, investment advice, adviser liability, tort, damages, MiFID, behavioral finance, consumer, accountant, lawyer, insurance intermediary, financial market, råd, rådgivning, finansiell rådgivning, investeringsrådgivning, finansrådgivning, placeringsrådgivning, rådgivaransvar, rådgivningsansvar, skadestånd, MiFID, behavioral finance, konsument, revisor, advokat, försäkringsförmedlare, värdepappersmarknad.*

Stockholm 2010

<http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:su:diva-35430>

ISBN 978-91-7223-374-4

Juridiska institutionen

Stockholms universitet, 106 91 Stockholm

**Stockholms
universitet**